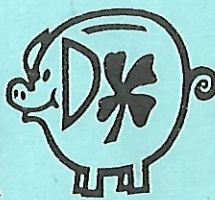
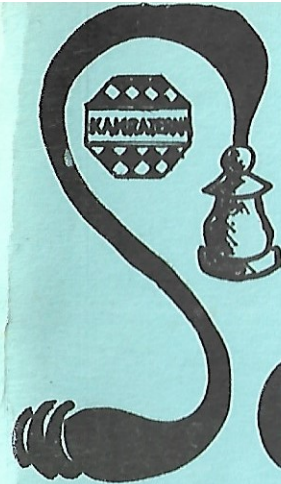

saga

1980

årgång 8 nummer 1

CHACK **KAMRATEN**

medlemsblad för schackklubben Kamraterna

Ansvarig utgivare
Bertil Westin

Kassör
Lennart Larsson

Manus, annonser och
övrig korrespondens
sändes till
Ingvar Gummesson
Bangatan 33
414 64 Göteborg

Sammanställning och
tryck
Per-Åke Björnin

Medarbetare i detta
nummer
Bertil Westin
Lars-Gunnar Wolmesjö
Ulf Nyberg
Sven-Göran Malmgren
Bertil Gedda
Ingvar Gummesson
Lars Bäckström
Gösta Svinn
Matti Svinn
Per-Åke Björnin

Schackkamrat !
Här nedan har Du tre
viktiga datum att minnas.
20 Maj

AVSLUTNING

Ställ upp och hylla vårt
framgångsrika förstalag.

16 - 31 Maj

LOTTERI

adressen
är
Brahegatan

Alla ställer upp till
vårt

ÅRSMÖTE

den 25 september

Härmed utlyst !

KAMRATER

När vi nu spelat Allsvenk final och blivit trea med en hel del mersmak finns kanske anledning till en liten kommentar även på denna spalt. Först vill jag fastslå att vårt lag med lite tur lika gärna kunde ha vunnit tävlingen. Vårt lag är mycket starkt och kampvilligt. Det lovar gott för framtiden. Dels var inte laget helt intakt och kanske det fanns svagheter i laget när det gällde förberedelserna. Spelarna är säkert väl medvetna om var det brast och vi kanske med lite annorlunda uppläggning kan komma bättre rustade nästa gång.

Min förhoppning är att alla mästare skall kunna deltaga i klubbmästerskapet och att denna tävling skall utgöra en kamratlig och hård gnuggning för kommande segrar i Allsvenskan. Väl möt i KM mina vänner! Jag hade under vistelsen i Norrköping tillfälle att prata med ledarna för Rockaden Stlm. Deras vinnande lag hade en originell spännvidd. Deras yngste spelare (Wiedenkeller) i laget var 17 år och deras äldste (Werle) 72 år gammal. Ungdomsverksamheten intar en framträdande plats i klubbens verksamhet. Både äldre och yngre spelare deltar i den omfattning som är möjlig.

I Göteborg är ungdomsverksamheten utarmad i fler avseenden. På papperet kan man få intrycket att vi fortfarande arbetar hårt med att få fram nya skaror schackspelare. Tyvärr vittnar bristen på nytillskott i klubbarna alltför tydligt på att något är fel med vår ungdomsverksamhet. Alla måste ställa upp mer helhjärtat i denna verksamhet.

Detta gäller i hög grad som uppmaning till Göteborgs Schackförbund som till de enskilda klubbarna. Vi inom Kamraterna måste ta oss samman och föregå med gott exempel. Nästa år kan vi vinna Allsvenskan med det lag vi har- men hur blir det i framtiden?

Bertil Westin

Schackklubben Kamraterna

60 år

En kullen höstkväll - noga räknat den 13 oktober - troligen inte en fredag, samlades ett antal schackintresserade telegrafare, mest unga telegrambärare och några tjänstemän, till ett konstituerande sammanträde för att bilda en schacksammanslutning. Det var nära att det inte blivit något Kamraterna, ty den ursprungliga tanken var att endast anställda vid Televerket kunde bli medlemmar - en korpklubb alltså. Man beslöt dock att även vänner och bekanta kunde bli medlemmar. Så skulle klubben ha ett namn och något snille föreslog Solon (?) vilket direkt åkte i papperskorgen. Bättre gehör fick Schacksällskapet Kamraterna, men före registreringen i Förbundet ändrades det till Schackklubben Kamraterna och det blev ett utmärkt namnval, ty i alla år har klubben gjort skäl för namnet!

Klubbens första lokal hade ett intressant namn - Café la Reine (drottningen) som passade bra för schack. Den var dock alldeles för liten och föga lämplig. I fortsättningen blev det många kaféer och alltid besvär med lokalfrågan. Först under de senaste 30 åren blev det bättre med för schack hyggliga lokaler. Man kan nämna Navigationsskolan, Arbetarföreningen, den förnåma HSB-salen vid Badhusgatan, Annedalsgården samt den nuvarande i Schackspelets Hus.

Det är inget lätt jobb att nedteckna en mindre sammanslutnings 60-åriga historia med tanke på att sekreterarna levde och verkade i nuet och inte med sikte på de historiska och vad klubben presterat under en längre följd av år. Det fanns dock några lysande undantag, särskilt Ivar Jacobsson. Redan efter några år blev det byte på sekreterarposten och Ivar blev den andre. Denna krävande syssla beklädde han i 18 år (!) med avrott för ett par år av annat styrelsearbete. Det han uträttade kan inte med ord beskrivas. Hans make som sekretare fanns nog inte. Sedan han lämnat sitt värv, fanns vartenda turneringsresultat och all matchresultat - även individuella (!) om så bara ett parti spelats. Hans små "svarta böcker" var fantastiska - och nu är det bara en spillra kvar av det. Olyckliga omständigheter,

brand och dödsfall har förskingrat klenoderna. Och nu svävar man i mörkret, när det gäller de historiska detaljerna. Ivar Jacobsson var väl för de allra flesta nuvarande medlemmarna i vår klubb ett okänt namn. Att han själv inte glömt "sin" klubb som han hade arbetat för i så många år, fick vi erfara vid hans bortgång 1978. Ivar hade testamenterat en stor summa pengar som vi fick mottaga under 1979, pengar som kom väl till pass då vi flyttat in i nuvarande lokaler och haft stora utgifter på inventarier.

Under de 60 åren har klubben haft 12 sekreterare, nämligen Ivar Jacobsson, Georg Flink, Lars Bäckström, K.G. Liljeström, Olof Elfstrand, Bertil Asservik, K.E. Wärtensson, Karl Ganzer, Mike Friend, Gunnar Dahlin, Bo Selin samt Ingvar Gummesson. Egentligen skulle väl ordförandena nämnts förs av styrelseledamöter, men i Kamraterna håller vi inte så styvt på etiketten. Klubbens förste och suveräne ordförande var Herman Schweitz. Hans allt var Schackklubben Kamraterna! I sexton år varade hans regeringstid. Som god tvåa följde Elof Olsson, även han en eldsjäl som med framgång ledde klubbens öden i nio år. Erland Elofsson var en uppslagsrik och god organisatör, som vid flera tillfällen höljde Kamraternas namn med ära och glans. Han var vår ledare i sju år. Alltid mån om klubben har Bertil Asservik beklätt snart sagt alla poster inom styrelsen och ordförande har han varit i sex år. Övriga ordföranden har varit Nils Eriksson, Harry Alexandersson, Bertil Gedda Gösta Lundqvist, Anders Johansson, Ulf Nyberg, Peter Östberg samt vår nuvarande Bertil Westin.

En av vår klubbs allra största ledare och profil har Anders Johansson varit. Under nitton långa år har han härdat ut på den mycket svåra posten som kassör, och hans arbete i styrelsen har pågått under ett kvarts sekel. Vi övriga medlemmar i Schackklubben Kamraterna är honom mycket tacksam för allt det arbete han lagt ner för oss. Övriga kassörer som kämpat med denna otacksamma syssla är Gösta Lundqvist, Bertil Asservik, S.A. Svensson, A. Carlström, Viktor Viberg, Hjalmar Vinberg, Ernst Sauer, Ragnar Gustavsson, Rune Torstensson, Per Åke Björlin, samt Lennart Larsson vår nuvarande kassör. Tidigt ansåg ledningen och spelarna att man måste ut och "känna" på andra klubbar för att komma underfund om man var bra eller dåliga. Det blev resa till Kungälv

och stryk förstås - med 3-5, inte så farligt. Första spelsäsongen gick med förlust enligt följande: 3 vunna 6 förlorade. Poäng 48-74. Klubben redovisade följande resultat för femårsperioden: 29 vunna, 24 förlorade och 5 oavgjorda. Poäng: 471 vunna och 444 förlorade. Inte så illa för att vara nybörjare och med tanke på att ingen av medlemmarna varit med i någon annan klubb. Lägg därtill att, bortsett från några "oldboys" i främst styrelsen, var medlemmarna mellan 15 och 20 år. Rena Ungdomsklubben alltså. 1943 inleddes - på initiativ av Gunnar Gustavsson i Lundby - ett fruktbringande matchutbyte med Manhem och Lundby. Även mot dessa storklubbar hade man tidigare drabbat samman i mindre matcher, förbunds- och vänskapsmatcher. Man satte upp ett vandringspris som efter två år tillföll det bästa laget och det blev Kamraterna, sedan Manhem vunnit första året och Kamraterna det andra men med en liten partipoäng. Efter några år återupptogs triangelmatcherna, nu utökade till 40 mannari laget. Det blev hårda och spännande matcher och mycket kan de tre klubbarna tacka dessa matcher för dess kommande storhetstid inom Göteborgs och Sveriges schackliv. Vandringspriset skulle erövrats tre gånger, dock inte i följd nödvändigtvis, för att bli ständig egendom, och efter sex år hade det upphört med sin vandring. Manhem tog det för alltid. Kamraterna nådde två inteckningar och Lundby en. I det nya vandringspriset, den s.k. GP-kannan, utökades antalet spelare till 50 och därmed inleddes en matchepok vars make inte finns i vårt land och knappast i Norden heller. Det verkar dock i nuvarande stund som en återgång till 40 spelare per lag är ofrånkomligt, då det har visat sig svårt att samla 50 man. Att förlora lagmatcher på ett tiotal W.O. är inte roligt, och då är det bättre att minska antalet spelare så vi får kämpa om poängen. Men det finns ju mer att spela om, t.ex. Förbundets lagtävlingar och då särskilt distriktsmästerskapet. I 31 år har det utkämpats så många vansinnigt spännande matcher, att det i dag går omkring lagledare som blivit gråhåriga i förtid. I mordernare tid har Kamraterna vunnit DM 13 gånger. I enlighet med en gammal tradition har säsongen på Förbundet avslutats med det alltid intressanta blixtspelet såväl för lag som individuellt. Även i denna "sport" har Manhem och Kamraterna för det mesta triumferat i båda "grenarna", och

vad det gäller lag så har klubben en hel del s.k. Blixtklockor som minner om flygda dar.

Av matcher återstår det förnämsta, nämligen Allsvenska serien som i början på 50-talet var en cuetävling. Där har under årens lopp Kamraterna skördat många lagrar och toppen nåddes 1954. Göteborgs Schackförbund firade 50-årsjubileum och på undran vad Kamraterna skulle ge i present var det en som föreslog Allsvenska Mästerskapet! Han menade allvar men mötes av ironiska småleenden! Skall inte Stockholms Södra, Wasa SK och Skånes SF ha ett ord med i laget? Jo visst, sade optimisten, de skall få släppa till poängen! Det blev så! Trots att Ståhlberg och Lundin fanns med i lagen, tillsammans med många landslagsspelare och andra mästare! I den första matchen mötte vi Stockholm Södra och vann med 5½-4½, sedan Eric Jonsson besegrat Ståhlberg. Den andra matchen mot Skåne vann vi också, nu med 7-3, sedan Eric Jonsson besegrat Karlin, en av de mest svårslagna mästarna på den tiden. Den tredje matchen mot Wasa vann vi med 5½-4½, sedan Eric Jonsson besegrat Lundin! Där ser man vad en enda man kan betyda. Naturligtvis är varje poäng lika värdefull, antingen den vinnes vid första eller sista bordet! Men vem hade väntat att Eric skulle svara för denna bravad! Hade han tagit 2 poäng (lika med 66%) skulle han varit nöjd, men 100%...fantastiskt!

Därmed blev Kamraterna det första lag söder om Mälardalen som erövrat ett Allsvenskt mästerskap. Mannarna i Kamraternas lag måste gå till historien, ty det är en god karamell att suga på i motgångens stunder. Alltså: Eric Jonsson, Leo Laurine, Bertil Johnsson, Reljo Utuste, Bertil Gedda, Harry Alexandersson, Ragnar Gustavsson, Sixten Ardbring, Åke Jyfors, Erland Elofsson, och Bertil Westin. Nu 24 år efter den stora framgången för klubben, är vi åter i en SM final, och det skulle smaka med ett Allsvenskt Mästerskap som en present till oss själva. Det är ju vi själva som jubilerar i år! Mer om detta på annan plats i tidningen.

Kamraterna kan inte tala om det glada 60-talet, ty det var betydligt roligare på 50-talet, men detta kan faktiskt förklaras. I slutet av 50-talet och början på 60-talet förlorade klubben ett flertal av sina förnämsta poängplockare, namn som Ralph Halleröd, Leo Laurine, Bertil "Masen" Johnsson, Reljo Utuste, Åke Jyfors, samt Bertil Westin. De båda sistnämnda har vi fått nöjet att

Åter se i vår klubb, nu Bertil Westin som vår ordförande. Mer än halva laget och dessutom några av de stora talangerna som hamnat i förskingringen på grund av studier och andra sysselsättningar. Det är minsann inte gjort i brådrasket att ersätta toppspelare av denna kaliber och resultatet blir ofrånkomligt en rejäl vågdal! Då Kamraterna har ägnat stor omsorg om de unga förmågorna, kom dessa att så småningom infria förväntningarna. Sven-Göran Malmgren blev den förste! Han tog hem Distriktsmästerskapen 1966 och 1967, och nådde sin hititills största framgång då han 1971 erövrade Sverige Mästar titeln. Den förste och ännu den ende Sverige-mästaren i Kamraternas historia. Bland övriga säkra poängplockare kan nämnas Bengt Svensson, bröderna Svenn alltså Matti, Olli, och Gösta den sistnämnde Svensk Juniormästare 1976, och han blev därmed den andre Kamratspelaren som erövrade den titeln, den förste var Ralph Halleröd. Andra i den absoluta toppen i vår klubb är Ingvar Andreasson, Michael Andersson, Ulf Nyberg, samt Lennart Nåmark. Men vi får inte glömma våra gamla kämpar som då och då är i elden, garvade i 100-tals hårda matcher. Medlemmar som varit med från starten eller nära på och många av dessa är anledningen till Kamraternas framgångar genom åren. Under de 60 åren har klubben spelat 100-tals turneringar i olika klasser och många har vid avslutningarna kunnat hämta sin priser. Största intresset har väl alltid gällt högsta klassen där det kämpats om KM, och att bli klubbmästare i Kamraterna har alltid varit något att sräva efter. Följande har erövrat den fina titeln, Klubbmästare i Kamraterna! Eric Jonsson (15 gånger!!), Harry Alexandersson, Bertil Johnsson, Ivan Nilsson, Ragnar Gustavsson, Ralph Halleröd Bertil Gedda, Georg Flink, Robert Gustavsson, Elof Olsson Lennart Bulow, Allan Olsson, Arne Tilander, Åke Jyfors, Reljo Utuste, Leo Laurine, Nils Bonander, Sven-Göran Malmgren, Uno Elofsson, Ulf Nyberg, Matti Svenn, Rolf Sannes, Jolanta Dahlin, och Bengt Svensson. För trogen tjänst och främjande av klubbens verksamhet har följande medlemmar kallats till hedersledamöter. Axel Ahlén, Edvard Nilsson, Bertil Asservik, Hjalmar Johansson, och Anders Johansson. Många Kamratspelare har under de 60 åren tvingats att lämna klubben av olika anledningar och dessa skall vi inte glömma, för många av dem har gjort värdefulla insatser för klubben. Återstår bara att be

om benäget överseende med de fel som vidlater denna historik och för vilka författaren av tidigare nämnda skäl är åtminstone relativt oskyldig. Och till allra sist önskas Schackklubben Kamraterna en lyckosam färd mot de 100åren.

PS

Den historik som Du nu har läst, är till stora delar en avskrift av den historik som är författad av Harry Alexandersson till klubbens 50-års jubileum. Den har kompletterats av undertecknad, och jag har med största säkerhet glömt en massa viktiga saker som hänt under de senaste 10 åren och det är min förhoppning att Ni har överseende med detta.

Per-Åke Björlin

DS

— Alla kunder hjärtligt välkomna —

REGNBÅGENS

FÄRG & KOSMETIK SHOP

★ Övre Husargatan 21 ★

Det bästa för Er och ekonomin — gå till

Tvättbaren

2:a Långgatan 11
Tel. 14 86 35
Majorsgatan 6
Tel. 13 59 30

Ni som är mån om Eder frisyra Gå till

ERICSON
HERRFRISERING
LINNÉGATAN 26

Telefon 14 31 62

VI ÄR FINAL klara !

Ta en titt. Ni ser rätt!

Sluttabell

Själv kan jag kika på tabellen hur många

div 1 södra

gångar som helst!!

Kamraterna Gbg	7	6	0	1	31,5	12
Åstorp SS	7	5	1	1	37,5	11
Limhamn SK	7	3	3	1	29,5	9
Lund ASK	7	3	1	3	27,5	7
Helsingborg	7	3	0	4	30,5	6
Jönköping SS	7	2	1	4	28	5
Lundby SS	7	2	1	4	22	5
Trollhättan	7	0	1	6	17,5	1

Senast det såg lika

angenämt ut var väl

när Eric, Harry och

de andra grabbarna

härjade som värst

i mitten av 50-talet.

Vi glömmar ju inte

i första taget GULD-

året 1954.

Nu ska vi försöka göra om bravaden i konkurrens med Åstorp från våran grupp och Uppsala ASS samt Rockaden, Sthlm från norra. Man ska ju hela tiden hitta nya mål.....

Nåväl, hur gick det hela till. Först och främst ska sägas att man inte vinner en sådan serie utan en hel del tur.

Och Kamraterna har haft ett enormt s.k flyt. Det vittnar bl.a resultatet om. Fyra matcher vunna med knappast

möjliga marginal 4,5 . Givetvis började premiären med marginell vinst. Trots att vi hade hoppats på god utdelning

eftersom vi mötte nykomlingarna Helsingborg. Bengt spelade som vanligt säkert. Min motståndare överraskade

mig med en öppning han inte kunde! Gösta förlorade efter sex tim spel mot förre storspelaren Stig Lundholm. Ingvar

slarvade i fördelaktig ställning och blev av med kvalle men stark bonde höll partiet. Uffe mötte exsverigemästaren Bengt Ekenberg. Gamla försvarstakter fanns kvar. Remis.

Sven-Göran fick kämpa hårt men avgjorde säkert. Första vinsten i en härlig svit! Lennart försvarade sig bra men

blev lite för nervös och förlorade. Synd. Olli blev kvalle över men helt utan spel när motståndaren plötsligt bjöd.

Slutres 4,5-3,5. Sen var det dags för allsvenskans genom tiderna längsta match. Slutresultatet blev klart efter

fyra månader!!, i ett parti som ska avgöras på

högst sex timmar!!! Två faktorer "förlängde" matchen:

a) schackförbundets något slöa inställning b) Jönköpings (jag ser att jag inte hade nämnt laget vi mötte men behövs

det....) minimala chanser till SM-final. För alla nyfikna hände följande: Sven-Göran i ömsesidig tidsnöd mot

Mikael Melander. Rekonstruktion ska vidtagas. S-G, fortfarande stressad och ställer upp pjäserna för genomgång

av partiet på samma bräde. Domaren dömde snabbt S-G som förlorare trots att spelarna kom överrens om vilka 40 drag

som var gjorda. Vi protesterade. Den godkändes. Viktigt i sammanhanget: matchen vägde och SG stod på vinst.

Över till schacket. Bengt stod hyfsat mot IM LÅ Schneider men tidsnöd och finurligt spel av sverigemästaren avgjorde.

Jag borde vunnit mot Lekander men slarvade bort en halva.

Ingvar var otroligt listig och fångade motståndarens Dam i en som det såg ut svår ställning. Gösse spelade för hårt

på vinst ilika ställning med c-1 som följd ånyo efter c:a sex timmars spel. Hårt. Mikael satte pjäs men spelade på

som om ingenting hade hänt och vann på angrepp!! Olli hittade Engelskt och utspelade motståndaren i bästa Ulf A

stil. Uno som alltid får rycka in i våra bortamatcher fick inte ut något av sin Volga. Slutres: 4,5-3,5

Dags för det klassiska derbyt mot Lundby. Bengt förstärkte teorin och höll remi mot Runnby. Jag spräckte en dålig

svit mot Liljedahl och vann lite orättvist. Gösta kom upp i sin 17:e allsvenska speltimme vilket bara kan sluta med

0-1. Ingvar som kommit in i andra andningen satte myror i huvudet på en ny Andersson. Mikael vann igen men denna

gång med god hjälp av motståndaren. S-G tog sin tredje raka! efter hård fight. Olli tillät ett allför starkt angrepp.

Uno remis efter diverse avbyten. Slutres: 5-3 .

Jumbolaget Trollhättan skulle sedan krossas. Men tack vare Caissa fick vi 4,5 - 3,5 . Bengts motståndare offrade.

1-0. Jag offrade men fick halva. Göstas motståndares klocka föll inte. 0-1. Ingvar jagade ut motståndarens kung på

brådan. Mikael visade sitt spelsinne igen. Sven-Göran mindes fel men det fixade sig med 4:e raka. Olli fick en hel del gratis men tänkte för länge och satte bort torn. Bertils

motståndare offrade pjäs och fick lurigt angrepp men det borde kunnat parerats.

I femte ronden skulle ett storebrorskomplex spräckas. Vi reste nämligen till Lund. Vinst och det luktade SM-final. Många härliga insatser gjordes. Bengt spelade både positionellt och taktiskt snyggt med följd att det blev Bengts bästa parti i allsvenskan. Min motståndare kom 45 min försent offrade bonde som jag inte antog utan offrade själv bonde och blev krossad! Gösta tog sin första poäng. Bara en halv men ändå... Så Ingvar matchräddaren med pjäs under. Fantastiskt!! Mikael s 4:e raka efter säkert som vanligt spel. Sven-Göran höll täten i laget med 5:e raka efter damoffer!! Uno slarvade lite i ett tornslutspel som borde kunna hållas. Per-Olof fick ett tufft angrepp emot sig och kunde inte stå emot. Slutres 4,5-3,5.

Nya pågar i 6:e rondan. Limhamn från Malmö. Ett visst orosmoment hade insmugit sig. Gösta och Ingvar hade inbokat en turnering i Lugano (vilket kan läsas om på annan plats i bladet) som skulle gå över sista rondan. Det innebar att vi var tvungna att ta poäng för säkrad finalplats. Men det var aldrig något snack. Rena julafton. Vi säkrade serie-segern med en förkrossande 7-1 seger!! Bengans motståndare offrade pjäs. Bengt nöjde sig med två bönder. Jag fick Finnlaugson på deffen och vann pjäs. Gösta offrade bonde för initiativ men det gav bara remi. Ingvars parti blev för lugnt! Remi. Mikael spelade Caro-Kann och kom lite trångt. D.v.s vinst i slutspel! 5:e raka!! Men Sven-Göran ville inte vara sämre. Spelade ut motståndaren från början och prickade in 6:e raka!!! Bertil fann ett lurigt damdrag och det hela var fullbordat. Höll på att glömma Uffe som visade hur man spelar slutspel-- aktivt! Hoppas han dammar av schackböckerna efter den vinsten.

Match mot Åstorp 79 ingen förlust. Match mot Åstorp 80 ingen vinst! Hur förklarar man sådant? Bortförklaring a) allvarligt försvagat lag b) dålig motivation men samtidigt ska ingen skugga falla på reserverna som gjorde mycket mer än man kunde begära. Börjar vi bakifrån så tog det Åstorps drygt 2100 rankade över 5 timmar att slå Harry S med r-tal c:a 1700! Och Gunnar T då som fixade halv point mot en annan med rating en bra bit över 21! Björn S visade sig tyvärr vara lite för ringrostig. Olli spelade fint och

var kanske värd mer än halvan. Sven-Göran hade spelet skenbart men det utrynnade i ett lika slutspel som S-G tyvärr slarvade i och förlorade. Mikael höll ställningarna med remis som följd och utan förlust hittills i år. Fantastiskt med tanke på hur lite han spelar! Min motståndare offrade först bonde och 10:e drag senare dam snyggt 0-1. Bengt missade i tidsnöd när han kunde ha kommit bättre.

Slutres: 1,5-6,5 Lite snopen avslutning men vi kommer tillbaka i finalen och då blir det andra siffror!!

Grunden till våra framgångar ligger i Bengts säkra spel på första bord samt Ingvars, Mikael och Sven-Görans fantastiska samling poäng 16,5 av 19 på borden 4,5 och 6.

Lite statistik: Förlusten mot Åstorp innebar den första på 10 matcher. 31,5 partipoäng ger exakt 4,5 i snitt.

Som avslutning vill jag som lagledare för 1:a laget tacka de andra lagledarna Ingvar Gunnarsson och Felix Lundberg som alltid ställer upp när jag trasslar till det genom att helt fräckt knycka spelare från deras lag.

Lagledare Matti Svann

SCHACKLITTERATUR

SCHACKTILLBEHÖR

Schackbutiken i
Schackspelets Hus

Öppet normalt
Måndagar o.
Torsdagar 18-22

NILS LINDE

Tel. 0340/383 76. Pg. 89 64 22-3

Box 36 S-430 20 VEDDIGE/SWEDEN,

W I D E N S

F R I S E R S A L O N G

O L I V E D A L S G. 9

Rekommenderas

TEAM GÖTEBORG

On The Road again

Under tiden 8-16 september-79 spelades en internationell turnering i Heidelberg, Västtyskland. Göteborg representerades av Ingvar Andreasson, Kent Jägerflod och undertecknad samt - ej att förglömma! - Kents röda Volvo Amazon. Heidelberg, ja, en stad vid floden Neckar, väldigt vacker med ett slott som lyser grant på kvällen, en ståtlig katedral och så avenyns motsvarighet - Hauptstrasse. Där kryllar det alltid av flanerande människor. T.o.m på vardagarna, då svenska folket sitter inne och ugglar framför TV'n, ger sig heidelbergarna ut på Hauptstrasse, tar en fika på någon uteservering och träffar folk. Oerhört!

Idenna idyll skulle vi alltså spela schack under några höstdagar. Som vanligt, när vi kom fram, trasslade det till sig med anmälning och inkvartering. Jag hade anmält mig lite sent till turneringen (för övrigt, tack vare en rapp telefoninsats av språkkunnige Gunnar Johansson) och när vi anlände kände man inte till detta. Det hela ordnade emellertid upp sig till slut, med hjälp av turneringeledare Dr.Kirsten. Hotellet, som vi lyckades få tag på, visade sig vara fruktansvärt dyrt med tanke på säsongen och 3 Mark krävde de för varje

gång man duschade. Usch! Dålig frukost också, förresten. Nåväl, förutom att spatsera på Hauptstrasse är vi ute och joggar på Heidelbergs gator. En jättefin hjälp till schackspelandet, är vi överens om. Turneringen består av två stormästare: Dschindschichaschvilij, utvandrad ryss bosatt i Frankfurt och kallas av västtyskarna - med tanke på svårigheterna att uttala hans namn - för Djingis Khan. Stormästare nummer två var välbekante Ciocaltea, Rumänien. Hans landsman IM Ghinda fanns även i startfältet. Vi startar alla lite trögt och efter fem ronder har Ingvar 3p, Kent 1p och jag 3p. Men långspurt sätts in och på de fyra sista ronderna tar vi 10,5p av 12 möjliga. Motionens förtjänst, måne!?! Vinst för alla tre i ronderna sex och sju (i den rondan förlorar f.ö. Djingis efter sex raka vinster). I åttonde vinner Kent och jag och Ingvar spelar remi efter en hård tidsnödsuppgörelse. I sista rondan vinner Ingvar över Sznepik, Polen (bror till internationelle mästaren). Kent missar en vinstfortsättning och förlorar och jag lyckas betvinga Dschindschichaschvilij's besegrare. Summa summa blir, att Ghinda vinner ensam på 7,5p. Därefter 7 spelare på 7p, däribland Dschindschichaschvilij som blir trea och i besvikelsen uteblir från prisutdelningen - han sitter i rummet intill och spelar backgammon istället! Undertecknad blir efter särskiljning 7:a, placeringen före Ciocaltea. Ingvar får 6,5p och en

18:e placering. Kent tar 4p och hamnar i mittfältet. På hemresan får vi problem med bilens generator och Kent gör en jätteprestation när han i mörkret lyckas lotsa oss genom hela Danmark, på väg mot Fredrikshamn, praktiskt taget utan ljus. Vi var tillbaks i vardagen i Göteborg och det skulle dröja ett halvår innan vi begav oss ut på vägarna igen.

Nästa resa gick nämligen till turistorten Lugano i Sydschweiz, där en starkt besatt turnering gick av stapeln mellan 7-16 mars-1980. Den här gången är vi faktiskt anmälda ordentligt och vi lyckas snabbt hitta ett billigt och bra hotell. Innehavaren var en äldre fransk - och italiensktalande dam, som hade lite problem att uttala det tyska ordet "schach". Så det blev istället: "Skaki gut?". Hade vi då förlorat, så uppgav hon ett långt, utdraget stön, som tecken på sitt beklagande. De är omtänksamma där nere. Första kvällen i Lugano var vi ute och sprang en runda, för att skaka av oss resstelheten. Men jag, med mitt starkt nedsatta sinne för lokalsinne, sprang vilse och den tänkta halvtimmen blev istället förlängd med en timme. Som "belöning" för detta fick jag under de följande dagarna lida av en efterhängsen träningsvärk. Turneringen uppvisade 200 spelare och bland dem, även denna gången, två stormästare: Unzicker, Västtyskland och Mariotti, Italien. Bland de internationella mästarna

finner vi: Grünfeld, Israel, Toth, Tatai, och Paoli, Italien, Osmanovic, Jugoslavien, Hug och Wirtensohn, Schweiz och så gamle Gereben från Schweiz, som är med och analyserar överallt men som inte verkar så värst intresserad av sina egna partier. Den här gången blev det 7 remier, en vinst och en förlust.

I inledningen går vi på som ångvältar och efter 2 ronder har vi full pott. I tredje vinner Ingvar efter att ha norpat ett torn i tidsnöden och jag vinner efter en bondebortsättning av motståndaren. Sånt är ju alltid tacksamt! Kent har "fått en doft av den fina världen" - svart mot Werner Hug! Juniorvärldsmästare -71 och världsrekordhållare i simultanspel. Efter ett par timmars spel ser jag, att Kent tvingas byta bort sin fianchetterade svartfältslöpare och det ser hotfullt ut för den svarta kungen. Det här kan väl bara sluta på ett sätt?! Men, men... Efter 5 timmars spel är det jämnt tornslutspel med livsfarlig fribonde för Kent. Avbrottsanalyserna visar, att svart har vinstchanser, men riskerna att gå fel i variantskogen är stora. Efter bara några drag bjuder Hug remi och Kent tar med viss tvekan. En strong insats, verkligen! Före lunchen, följande dag, promenerar vi iväg till spellokalen för att spana in lottningen. Dessa gobitar serverades vi: Svenn-IM Tatai, Andreasson-IM Grünfeld, Jägerflod-GM Mariotti! Vårt facit skulle bli 1,5p! Min motståndare

gillade inte att försvara sig och dukade under för an- greppet. Ingvar stod bra, trots minusbonde, men förbi- såg i tidsnöd en mattfortsättning. Retfullt! Kent spe- lade upp en fin-fin ställning mot Mariotti men bjöd remi - respekt för motståndaren, men också underskatt- ning av sin egen förmåga - och Mariotti antog. 16 drag bara! I femte rondan spelade jag remi mot Unzicker ef- ter hårt ställningskrig där han, i min tidsnöd, bjöd av rädsla att komma sämre. Ingvar var missnöjd med partianläggningen mot Hug - för passivt - och föll ef- ter att aldrig riktigt kommit in i partiet. Kent spe- lade mot Tatai och var trött efter föregående dags ut- flykt till Milano. I spelöppningen gjorde han ett grovt fel, förlorade kvalité och bonde och trots hårdnackat motstånd gick ställningen inte att rädda. Efter fem ronder har vi i alla fall fått klart bättre utdelning än i Heidelberg: Ingvar 3p, Kent 3p, undertecknad 4,5p. Och detta trots - eller kanske just därför - att vi har mött 2 stormästare och 5 internationella mästare. Men i fortsättningen var det mest motgångar. I sjätte rondan är det min (o)tur att stöta på Grünfeld. Jag vinner bonde och står bra men i tidsnöd händer följande: jag sätter bort damen, Grünfeld tar, jag sätter bort torn, Grünfeld tar inte, Grünfeld sätter bort da- men, jag tar inte. Eric Jonssons ord, beträffande tids- nöd, slår verkligen huvudet på spiken här: "Det är inte schack!" Efter rekonstruktionen finner jag, att matt är

oundviklig och tvingas kasta in handduken. Kent för- lorar också, efter en positionell felbedömning. Ingvar räddar dagen med en säker vinst. I sjunde förlorar Kent ånyo, sedan han räknat fel. Ingvar missar en vinstfortsättning och tvingas nöja sig med remi. Jag vinner ganska lätt. I näst sista förlorar Ingvar ef- ter att ha valt fel fortsättning efter ett bondeoffer. Kent spelar turneringens längsta parti, försöker vinna ett löparslutspel, som efter nio timmar förvandlas till damslutspel. Men ytterligare en timme senare är remin konfirmerad - 125 drag! Min motståndare, IM Os- manovic, bjuder remi, jag nobbar men slarvar i fort- sättningen kapitalt och i en hopplös ställning över- skrider jag tiden. Därmed försvinner sista chansen att knipa en absolut topplacering. Sista rondan innebär i alla fall en trevlig sorti: Ingvar vinner lätt, Kents motståndare sätter generöst bort pjäs (Kent är för- resten ensam om att ta 1,5p den här sista dagen. Hans avbrott från rondan innan färdigspelades nämligen först i arla morgonen). Jag träffar på ännu en IM: ve- teranen och sverigevännen Paoli, Italien. Turneringens äldste versus den yngste, alltså. I bättre ställning missar jag ett lovande springarhugg och efter fem tim- mars kamp är generationernas förbrödring ett faktum i och med Paolis försynta fråga: "Do you want to win?" Vi summerar: 1. Toth 7,5p 2. Unzicker 7p 3. Grünfeld -p

7p. Ingvar 5,5p- 39:a. Kent 4,5p, före IM Gereben och professionelle (!) blixtpelaren Vujovic. En rolig kuf som åker runt i Europa och spelar kontra mot alla som vill ställa upp. Lustigt sätt att förtjäna sitt levebröd! Jag samlade ihop 6p och det gav en 20:e plats. En klar besvikelse med tanke på starten. Som plåster på såren fick jag 1:a juniorpris - en ståtlig buckla. Den höll vi dock på att missa, eftersom vi ansåg det viktigare att sova ut ordentligt än att visa oss på prisutdelningen. Efter lite sökande hittade vi turneringskommittén, festande på Hotell Excelsior. Under en improviserad prisutdelning fick jag bucklan och vi kunde påbörja den långa färden hem. När vi ger oss ut igen vet vi inte, men Heidelberg lockar....

Reseskildrare: Gösta Svensson

I MATTIS FOTSPÅR

I Schack-Kamraten 2/78 publicerade Matti ett parti mot Schweizaren Silbering, där han som vit offrade bonde i Tarraschvarianten av Franskt parti, och så småningom lyckades tränga in bakom sin fiendes linjer och vinna. Exemplet manade till efterföljd, och jag prövade varianten i ett korr-parti mot Lennart Eman, Boden. Även denna gång utsattes svart för en oöm behandling.

1. e4 e6 2. d4 d5 3. Sd2 Sf6 4. e5 Sfd7 5. Ld3 c5
6. c3 Sc6 7. Sgf3 Db6 8. 0-0 cxd4 9. cxd4 Sxd4
10. Sxd4 Dxd4 11. Sf3 Db6 12. Da4 Le7

(Bättre är 12. -Db4!, vilket Silbering spelade. Nu kommer vits dam till...)

13. Dg4 g6 14. Lh6

(Vit har ett farligt initiativ på kungsflygeln vilket kompenserar minusbonden.)

14. - Dxb2?! 15. Tfb1 Sxe5? 16. Sxe5!

(Enda draget! Allt annat leder till förlust. Å andra sidan tycks vit ha vinst i samtliga varianter efter textdraget.)

16. - Dxe5 17. Lb5+ Ld7

(17. - Kd8 18. Lf4 Df5 19. Tc1 Ld7 20. Lc7+ Kc8 21. La5+ Kb8 22. Dg3+ e5. 23. Lc7+ Kc8 24. Lxe5+ - vit står klart bättre. Om 19. - e5 20. Lxe5! Dxe5 21. Txc8+ Txc8 22. Dd7 matt!)

18. Lxd7+ Kxd7 19. Txb7+ Kc8

(19. - Kd8 20. Tab1 Ld6 21. Da4 Dxb2+ 22. Kf1 Dh1+ 23. Ke2 Dh5+ 24. f3 De5+ 25. Le3 Lc7 26. Tc1 Tc8 27. Dxa7 med pjäsvinst, t ex 27. - f5 28. Tbx7 Txc7 29. Txc7 Db2+ 30. Kd1 Db1+ 31. Tc1 Dd3+ 32. Ke1) 20. Tab1 Dd6 21. Da4 f6

(Det hotade 22. Lf4, men också...)

22. T1b6! uppg.

Lars-Gunnar Wolmesjö

Från Karlstad Open 1979

Mellan jul och nyår ordnades en stor internationell tävling i Karlstad. Undertecknad och 94 andra var där. Knut Helmers (IM) från Oslo var väl namnkunnigast. Prissumma: 8000 kr av vilket 3000 avsatts till förstapris. Bra tävlingsledning och utmärkta spellokaler med rökförbud gör att man gärna kommer igen nästa år!

Vi spelade 7 ronder med 2 tim till de första 40 och sedan 30 min till resten av partiet. L Asplund, L-E Pettersson och Helmers tog 6p och fick dela 5500 kr. Självtog jag 3,5 poäng. Mitt första parti spelades mot en bra Karlskogajunior.

Vit: Ingvar Gummesson Svart: Jan Lundin

1. d4 f5 2. Sf3 e6 3. c4 Sf6 4. Sc3 Le7
5. g3 0-0 6. Lg2 d5 7. cxd5 exd5 8. 0-0 c6
9. Lf4 Sbd7 10. Dc2 Se4 11. Tad1 Kh8 12. Dc1 De8
13. De3 Dh5 14. h4 h6 15. Sxe4 fxe4 16. Sh2 g5
17. hxg5 hxg5 18. Lc7 g4 19. f3 Lg5 20. Dc3
exf3 21. exf3 Sf6 22. f4 Lh6 23. Le5 Lf5

I detta läge har vi båda använt mycket tid, särskilt svart. Jag noterade senare att rår svart hade 1 min kvar till 40 drag skulle 13 drag göras medan min tid var ca 5 min. *37. Se5 Th1 38. f5 Tb1*

24. Tfe1 Lg7 25. Lxf6 Txf6 26. Kf2 Le4
27. Th1 Lxg2 28. Kxg2 Th6 29. De3 Te8 30. Sxg4
Txe3 31. Txh5 Te2+ 32. Kf3 Txh5 33. Kxe2 Th3
34. Kf3 Kg8 35. Td2 Th1 36. a3 Tb1 39. Kg4
Tf1 40. Kg5 Th1 41. Kg6 c5 42. g4 cxd4

Svart kämpar to the bitter end. Har man representerat Sverige i lag-VM för juniorer vill man ju inte förlora mot ett blåbär i första rondan! Att "blåbäret" för tillfället var något lågt rankat men i god form kunde ju inte han veta.

43. Sd7 Te1 44. f6 Te6 45. g5 Lf8 46. Th2 Ld6
47. Kf5 Te4 48. Tc2 Kh6 49. g6+ Kh6 50. Tg2 d3
51. g7 I denna förlorade ställning tänkte
(deppade?) svart tills tiden gick ut.

Ingvar G.

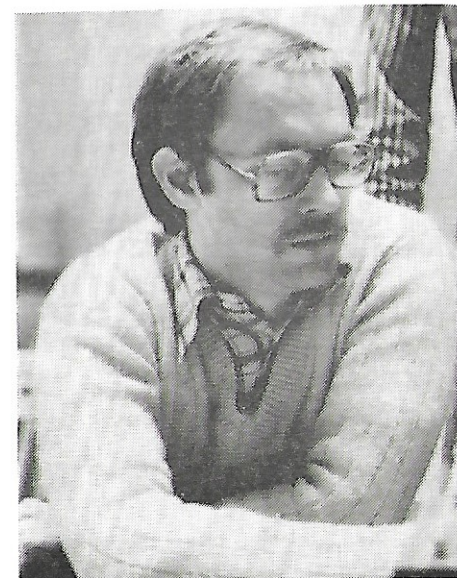
ALLSVENSKA LAGET

Stående från vänster Ulf Nyberg, Michael Andersson, S-G Malmgren, Bengt Svensson, sittande Gösta Svann, Ingvar Andreasson, och Matti Svann.

Bertil Westin

Uno Axelsson

RESULTATBÖRS

Div 1 Södra

1. SK KAMRATERNA Gbg	12
2. Åstorps SS	11
3. Limhamns SK	9
4. Lunds ASK	7
5. Helsingborgs SS	6
6. Jönköpings SS	5
7. Lundby SS	5
8. SK Kamraterna Trh	1

SM Slutspel

1. Rockaden	5	15,5
2. Uppsala ASS	3	12,0
3. SK KAMRATERNA	2	10,5
4. Åstors SS	2	10,0

Lag DM

1. SS Manhem
2. Lunby SS
3. SK KAMRATERNA

Individuella Snabbschack DM

1. Bengt Svensson SK Kamraterna
2. Ingvar Andreasson SK Kamraterna

Individuella DM

Mästare A

1. Jan Runnby Lundby SS	7
2. Bengt Svensson SK Kamraterna	5,5
3. Anders Wengholm Lundby SS	4,5

Div III grupp 6

1. Borås SS	14
2. Skövde SS	10
3. Alingsås SS	8
4. SK KAMRATERNA II	7
5. SA Fenix	5
6. SS Manhem II	4
7. Majornas SS	4
8. Fritsla SS	4

Distrikserien Div VI

1. SK KAMRATERNA III

Snabbschack Lag-DM

1. SK KAMRATERNA

Mästare B gr 1

1. Bo Aurell SS Manhem	8,5
2. P-O Gromark SK Kamraterna	6,5

Mästare B gr.2

1. M. Aatolainen SS Manhem	7
2. J-O Forsberg Univ.	7

Sanktionerad kl. II

1. Harald Pihlgren Lerum	7,5
2. Kristian Erksson Lundby	6

Klass 1 gr. 1

1. Lars Bergström SK Kamraterna	7,5
2. Stefan Lisander Lerum	6,5

Klass 1 gr. II

1. Staffan Ribbeck Siamesen	5,5
2. Kent Sjödin SK Kamraterna	5,5

Klass 2 monrad 9 ronder

Ej färdigspelad

Lars-Gunnar Wolmesjö SK Kamraterna 1 eller 2:a

Schackspelare

SERVICE-BUTIKEN VID SCHACKSPELETSHUS

Vid behov av Tobaksvaror, Tidningar, Pappersvaror, vänd Eder med förtroende till

Tobaksaffären
HAGA KYRKO GATAN 14

Kvartersbutiken

Pippet 9-9 Föt Dej

MED FULLSORTIMENT

BLOMMOR FRUKT O GRÖNT

KYLDA DRUCKER

ÖVRE HUSARGATAN 19

TEL 13 30 89

BLAD UR EN SLAGPÅSES MEMOARER

från en Kamratspelare i förskingringen

Det började med en liten notis i GP: Världsmästare ger simultan!

Jag glömmer aldrig den dagen. Vårsolen föll snett in i vårt lilla dammiga kontor. Min kompis vecklade ut tidningen, lutade sig tillbaka i fåtöljen och läste notisen ett par gånger. Det var Euwe, tror jag, som skulle komma till Göteborg och ge en "föreställning" på gamla Folkets Hus vid Järntorget, rivet numera sedan länge. Man skulle anmäla sig per telefon.

Föga anade jag ögonblickets för mig omvälvande betydelse. Jag var nämligen helt ointresserad. Men min kamrat - direktör för den lilla postorderfirman med de stora framtidsplanerna - spände ögonen i mig och sa: "Vi skall vara med, du och jag! Tänk bara vad vi har tränat!"

Och det var ju sant...Flera timmar nästan varje dag i ett par års tid hade vi spelat schack. Mitt på arbetsdagen. Medan räkningarna hopade sig och order på nattlinnen, trosor och kalsonger låg oexpedierade, spelade firmans två enda fasta medarbetare schack.

Vi intalade oss att vi behövde avkoppling. Och schack var ju roligt samtidigt som det stimulerade fantasin. Och den varan behövdes sannerligen. Vid sidan av schack använde vi nämligen en stor del av dagen till framtidsfantasier, drömmar om arbetsfri inkomst, planer som skulle ge oss det stora lyftet. När arbetstiden nästan var slut och posten snart skulle stängas, kastade vi oss småsvärande över vad som behövde stökas undan för att affärerna skulle rulla någorlunda...

Det här var den yrvakna tiden strax efter andra världskriget. Inget rymdskepp hade ännu startat men man hade nyss uppfunnit plast och nylon och många andra finesser. Det var det kalla krigets dagar med textilkriser och annat elände - men Kapp-Ahl hade just slagit igenom med dunder och brak. Varför inte vi?

Vi spelade schack. Man kan säga att det var min kamrat som spelade schack, medan jag flyttade runt små

träfigurer. Han vann nästan alltid. Det gjorde ingen-ting, jag var lika fascinerad ändå. Man kan ju bli matt på så otroligt många sätt. Vi hade vissa beskriv-na regler. Det var osportligt att bjuda remi och näst intill omoraliskt, ja, nästan fusk att följa någon inlärd schackteori.

Jag betraktade min kamrat som ett naturvuxet schack-ge-ni och det var han på sätt och vis också. Han hade till och med vunnit pris - en stor teddybjörn - en gång i sin gröna ungdom i en klubb i Västergötland. Själv ansåg jag mig helt obildbar i fråga om schack. Så långt tillbaka jag kunde minnas av mitt 30-åriga liv hade jag alltid varit den stora slagpåsen. Ändå hade jag börjat tidigt, redan i 6-årsåldern, då min bror och jag fick ett vackert snidat spel i julklapp av farfar. Jag hade hjälpt till att bilda en skol-klubb på Katarina Real på söder i Stockholm. Åren strax före kriget var jag medlem - och sekreterare - i Kontoristföreningens Schackklubb i Göteborg och vid krigsslutet inskriven i Halmstads Schacksällskap. Däremöllan låg beredskapsåren på I17 och vid gränsen, övningarna ofta inskränkte sig till de 64 rutorna.

Trots detta hade spelet förblivit ett mysterium. Jag hade aldrig fått något grepp om vad som egentligen hände på brädet och jag hade nästan inte öppnat en schackbok. Vid tiden för den här historien hade jag mist alla ambitioner att någonsin bli tävlingsspelare. Det var längesedan jag hade besökt en schackklubb. Jag var den tålmodige slagpåsen, ett undergivet offer för min kamrats ohämmade kombinationshunger.

Så kom då dagen för den fatala tidningsnotisen. Jag vägrade blankt att ställa upp trots att firman skulle bjuda på avgiften. Blotta tanken på att jag, en slag-påse, skulle spela mot en världsmästare, även om det bara var simultan, kändes motbjudande. Jag hade just då så många andra intressen... Det fick bli min kam-rat ensam. Jag följde inte ens med.

Morgonen efter simultanen möttes jag av en strålande direktör. På nytt vecklade han ut GP, dagens nummer, och började leta bland de finstiltta notiserna. På den tiden hade tidningsdraken ibland så små bokstäver att man nästan måste använda lupp för att kunna läsa. Är

det så än? Så hittade han det kortfattade referatet om simultanföreställningen och började läsa högtid-ligt.

Hans namn fans med! Han hade spelat remi mot ex-världsmästaren! Den dagen stannade allt arbete på vår lilla firma. Minst fem gånger spelade vi igenom det historiska partiet och min kamrat berättade dramatiskt om alla detaljer. Till sist tittade han på mig under sina buskiga ögonbryn och sa: "Nu skall vi gå med i klubb, du och jag!" Som remihjälte och en dittills helt okänd stjärna på den göteborgska schackhimmeln, hade han naturligt nog efter sin triumf kringsvärmats av ett antal värvare från stadens storklubbar.

Särskilt hade han fäst sig vid arrangörsklubbens mannar - Elof, Anders, Erland, Georg med flera. Det var ett trivsamt gäng tyckte han och målande beskrev han deras finurliga övertalningsförsök. Och nu var saken klar. Vi skulle gå med i klubb. "Vilken klubb?" frågade jag försiktigt - det var som jag anade en hotande fara, något oundvikligt, ödesbestämt..Och så kom det då: "SCHACKKLUBBEN KAMRATERNA, så klart!"

På nytt satte jag mig på tvären. Jag hade absolut inte lust att ta upp tävlingsschack på alvar. Vad hade jag, en slagpåse, att göra i en så illuster schack-klubb. Nej, inte med min fot! Annat var det för min kamrat - nästan en världsmästares jämlike. Han borde gå med. Och så blev det.

Under de följande månaderna utsattes jag ständigt, särskilt dagarna efter klubbkvällar, av min väns liv-liga skildringar av sina bataljer och bravader i Kam-ratgänget. Jag var hans naturlige sparringpartner på dagtid - mer obarmhärtigt knockad gång på gång än någonsin tidigare - men jag följde aldrig med till klubben. Fullkomligt indifferent och med största jämn-mod tog jag mina stängiga nederlag. Vad sysslade jag egentligen med på den tiden? Fåglarna vet, kanske just fåglar, flickor metafysik?

Men man kan inte undvika sitt öde - eller kan man? en vacker dag då jag inte hade något annat särskilt för mig, råkade jag passera Järntorget. Jag minns att jag tittade upp på den smutsgula tegelbyggnaden, som bland annat inrymde gamla Folkteatern. Plötsligt kom

jag ihåg att det var klubbkväll och att min kamrat måste finnas däruppe. Om jag ändå skulle se efter vad de kunde ha för sig? Bara en stund.

Därmed är egentligen den här delen av mina hittills oskrivna memoarer slut. Jag stannade inte bara en stund. Jag är fortfarande medlem av klubben, även om jag numera av omständigheternas makt tvingas utebli från 99,9% av klubbkvällarna.

Bara efter några månader blev jag materialförvaltare - första stapplande steget på min schackadministrativa bana - och ett halvår senare sekreterare. Elof lockade mig ut i skolorna som ungdomsledare och instruktör. Interzonala i Göteborg 1955 blev ett slags organiatoriskt elddop. Men det skulle bli värre. Jag förirrade mig ut i den verkliga bushen och de senaste decennierna har jag rest kors och tvärs i Sverige och utlandet som en slags schackarbetare på heltid. Det är Schackklubben Kamraternas fel den saken är klar...

Konstigt nog upphörde inte heller min roll som slagpåse när jag blev medlem i Kamraterna. Men det måste vara själva spelets fel - kan man någonsin fiska upp mer än några droppar ur den outtömliga brunn som är schack? Inte jag i varje fall. Och det är väl därför jag fortsätter, trots allt. När jag möter juniorer på väg uppåt - och det gör jag ofta, från Ulf Andersson till Gösta Svenn, och inte bara då - känner jag min absoluta begränsning.

Men det är väl så det skall vara! Ungdom och schack hör ihop. Förnyelse är A och O. Om det är något jag tillönskar min jubilerande gamla klubb så är det detta: Ta vara på juniorerna! Satsa på ungdomsschack!

Därmed fick jag en slags knorr på det här lilla jubileumsbidraget, som egentligen skulle handla om hur jag blev Kamratspelare. Kanske kommer en fortsättning till nästa jubileum... Men är det inte märkvärdigt vad en liten tidningsnotis kan ställa till?

Lars Bäckström

Från SM i Borås 1979

Klass II, grupp 5, rond 5.

Vit: Ulf Larsson Svart: Ingvar Gummesson

Ulf var gruppens högst rankade och klass I-asp.

1.	e4	c5	28.	c3	Dc7
2.	Sf3	d6	29.	Db6	Dd7
3.	d4	cx d4	30.	De3	Kf6
4.	Sxd4	Sf6	31.	Td2	De6
5.	Sc3	a6	32.	h4	f4
6.	Le2	Dc7	33.	Db6	Lc6
7.	Le3	e6	34.	Tcd1	Kg7
8.	O-0	Le7	35.	Dxb4	
9.	f4	Sbd7			
10.	De1	b5			
11.	a3	Lb7			
12.	Lf3	O-0			
13.	Dg3	Sc5			
14.	e5	Sfe4			
15.	Sxe4	Sxe4			
16.	Lxe4	Lxe4			
17.	f5	exf5			
18.	Lh6	g6			
19.	Sxf5	dxe5			
20.	Sxe7+				

Vit har nu förbrukat hela 2 tim av sin tid och måste hinna med 30 drag på 30 min eller vinna innan dess!

20.	-	Dxe7
21.	Lxf8	Txf8
22.	Db3	Tc8
23.	Tf2	Kg7
24.	a4	b4
25.	a5	Lc6
26.	Tc1	f5
27.	De3	Lb5

Vi har nu båda ont om tid, bara ett par minuter att göra 15 drag. Jag tyckte läget var ganska hopplost och spelade i fortsättningen på motståndarens något sämre tid!

35.	-	f3
36.	Td8	(Matthot)
36.	-	f2+
37.	Kh2	Txd8
38.	Txd8	f1D
39.	Uppg.	

Pinsamt slut för vit.

För övrigt gick det inte så bra i SM. Jag inledde med två nollor mot ej särskilt starka spelare, vann sedan mot gruppsegraren och fick så småningom 5 poäng och blev fyra.

Ingvar G.

En triumf för försvaret
Från Heidelberg

Vit: A.Dietrich

Svart: Gösta Svenn

1.e4 c5 2.Sf3 e6 3.d4 cxd4 4.Sxd4 Sc6 5.Sc3 d6 6.Lc4
Sf6 7.Le3 Le7 8.De2 a6 9.0-0-0 Dc7 10.Lb3 Sa5 11.g4
b5 12.g5 Sxb3+ (12...Sd7 är ett känt fel. Efter 13.
Lxe6! är svart såld.) 13.axb3 Sd7 14.f4 b4 15.Sd5!?
exd5 16.Sf5 dxe4 17.Ld4 Sc5 18.Sxg7+ Kf8 19.Kb1 (Det
hotade 19.-Sxb3+) 19.-Tg8 20.Dh5! (Ett starkt drag som
jag hade underskattat. Jag hade här planerat 20.-Txg7
men efter 21.Dh6 Se6 22.Lxg7+ Sxg7 23.Dxh7 är det inte
enkelt att spela svart.) 20.-Se6 21.Sxe6+ Lxe6 22.
Dh6+! (Åter ett starkt drag. Jag hade bara sett 22.
Dxh7 och efter 22.-Dc8! 23.Dxe4 Lf5 räknat med att
klara mig.) 22.-Ke8 23.Dxh7 (Läget är nu riktigt kri-
tiskt. Det hotar både tornet och f5 - f6. Här gäller
det att hitta något klurigt...) 23.-Tc8! 24.Dxe4 (På
24.Td2 följer 24.-Tg6 - Ett viktigt drag som var omöj-
ligt när tornet stod på a8-25.h4 Lf5 26.h5 Txg5!) 24.-
Dc6 25.Dd3 Db5 26.Dxb5 axb5 27.h4 Lf5 28.Td2 Kd7 29.h5
Tc6 30.Thh2 (På 30.g6 finns 30.-f6!) 30.-Ta6 31.Tdf2
d5 32.h6 Lh7 33.Kc1 Te6 34.Le5 Ld6 35.Lf6 Te4 36.Th4
Le7 37.Lxe7 Kxe7 38.Thh2 Ke6 39.Th3 Kf5 40.Td3 Td8 41.
Tdf3 Tde8 42.Kd2 Td4+ 43.Td3 Txd3+ 44.Kxd3 Te4 45.c3
Txf4 46.Te2 Kxg5+ 47.Kd2 Kxh6 48.Th2+ Kg7 0-1

(Det bör kanske tilläggas, att de sista 10 dragen prä-
glades av kraftig, ömsesidig tidsnöd. Dragserie: 50
drag/2,5 timmar.)

Kommentarer: Gösta Svenn

Diagram sid. 34

Hur man tar en IM - skalp
Från Lugano

Vit: Gösta Svenn

Svart: IM Tatai, Italien

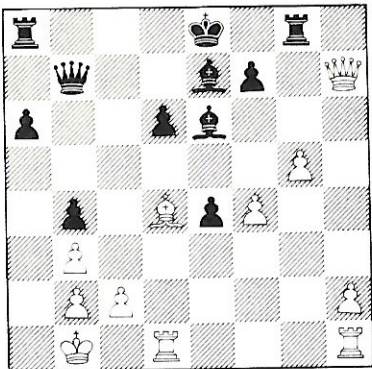
1.Sf3 Sf6 2.g3 b6 3.Lg2 Lb7 4.c4 c5 5.0-0 g6 6.b3 Lg7
7.Lb2 0-0 8.Sc3 Sa6!? 9.d3 d5 10.e3!? (Ofta är det bra,
att spela krokigt mot bra motstånd, så att de inte får
upp sina specialvarianter - för då är man illa ute! Nor-
malt hade 10.cxd5 varit.) 10.-dxc4 11.bxc4 Sb4 12.Sel
Lxg2 13.Kxg2 Dd7 14.De2 Tfd8 15.Td1 Db7+ 16.Kg1 Td7 17.
f4 Tad8 18.a3 Sc6 19.Sf3 Se8 (Intressant var här 19.-
Sg4 20.h3 Sxe3 21.Dxe3 Ld4 22.Sxd4 cxd4 23.De4 dxc3 24.
Lxc3 Sd4 25.Dxb7 Txb7 26.Lxd4 Txd4 27.Kf2 med ungefär
lika spel.) 20.h3 e6 21.Kh2 Te7 22.e4 (Något måste ju
göras...) 22.-Sd4 (Även 22.- f5 kom i betraktande.) 23.
Sxd4 Lxd4 24.e5 Lxc3 (Anniars får vit en guldställning
med springaren på e4.) 25.Lxc3 Ted7 26.g4 Sg7 27.f5
exf5? (Efter 27.-Da6 eller 27.-b5! får svart starkt mot-
spel.) 28.gxf5 Te8 (På 28.-Sxf5 följer 29.Txf5 gxf5 30.
e6! fxe6 31.Dxe6+ Tf7 - 31.-Kf8 32.Df6+! Ke8 33.Tel+ Te7
34.Dh8+ Kd7 35.Txe7+ Kxe7 36.Dxh7+ med damvinst.- 32.
Tg1+ Kf8 33.Le5 och vits angrepp är oemotståndligt. På
28.-Dc7 spelar vit 29.f6 Se6 30.De3 med idén Tf4-h4 och
Dh6.) 29.e6! fxe6 30.fxg6 hxg6 31.Tf6 Tf7 32.Txg6 e5
33.Tdg1 Tee7 34.Lxe5 Dd7 35.Txg7+ Txg7 36.Txg7+ Txg7 37.
Lxg7 Dxg7 38.Dg4 (Ett härligt drag att få utföra!) 38.-
Kf7 39.Dxg7+ Kxg7 40.Kg3 a6 41.a4 1-0

Kommentarer: Gösta Svenn

Diagram sid. 34

Från Heidelberg

Svart: Gösta Svenn

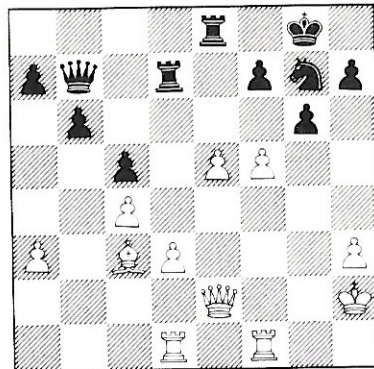

Vit: A. Dietrich

Ställning efter vits
23:e drag Dh7.

Från Lugano

Svart: Tatai

Vit: Gösta Svenn

Ställning efter svarts
28:e drag Te8.

Tvättbaren

INLÄMNINGS-
TVÄTT

OLIVEDALSGATAN. 27.

Rekommenderas

När det gäller!

● KÖTT OCH FLÄSK
konserver.

REKOMMENDERAS

Erik Larssons Livsmedel

Vegagatan 4 - Telefon 14 44 52

FRÅN KORRSCHACKFRONTEN av Ulf Nyberg

I oktober förra året hoppade jag på SM-gruppen i korr-
schack, som var avsedd att bli mitt lilla surrogat för
det uteblivna deltagandet i klubbens aktiviteter (nåja,
två allsvenska matcher har det i ärlighetens namn blivit)
Fjorton motståndare samtidigt är ganska mastigt, därför
är betänketiden satt till fyra dagar per drag.

Förutom uhdertecknad är Jan Runnby ende göteborgare i
gruppen. Skvallervägen vet jag att han redan har några
lovande ställningar. Själv vill jag ligga lågt men nog
är jag ganska nöjd i stort.

Bara fem partier äre klara hittills. Karl Hägglöf, laxåbo,
har rivit åt sig en solklar ledning med tre raka vinster.
I vårt parti lär han nog få ett ägg lagom till påsk. Vi
är inte klara ännu men kanske kan partiet ändå ha visst
intresse, om inte annat så som illustration till tesen
om "oppositionens betydelse i slutspel!" Karl har vit.

1.d4 d5 2.c4 dxc4 3.Sf3 a6

Aljechinvarianten, ganska ovanlig nuförtiden och därför
kanske bäst lämpad för närschack. Jag prövade den i två
partier efter att först ha konstaterat, att gambitvari-
anten 4.e4 "inte är något".

4.e3 Lg4 5.h3

Birger Melander spelade istället 5.Lxc4 e6 6.Db3 (6.Sc3
är solidare). Efter 6.-Lxf3 7.gf b5 8.Le2 Sd7 (8.-c5, som
Erik Lundin gärna spelat, går också bra) 9.a4 b4 10.Sd2
(på vederläggningförsöket 10.f4 Sgf6 11.Lf3 är kvalitén
efter 11.-c5 inte mycket att ha för vit) 10.-Sgf6 11.Se4
c5 12.Sxc5 Sxc5 13.dc Lxc5 14.Ld2 0-0 15.0-0-0 Da5 16.f4
Se4(!) 17.Le1 Le7 18.Kb1 Tab8 19.Dc4 Sc5 tycker jag mig
stå mycket lovande. På Hägglöfs drag 5.h3 är 5.-Lxf3 6.
Dxf3 Sc6 7.Lxc4 Sf6 följt av e6 och Ld6 det enklaste för
att få hyfsat spel. Lh5 gillas inte av böckerna.

5.-Lh5 6.g4 Lg6 7.Lg2

7.Se5 Sd7 8.Sxg6 hg 9.Lg2 c6 10.Sd2 e5 11.Sxc4 är nog
det bästa, jag hade planerat 11.-Dc7 eller 11.-ed.

7.-Sd7 8.Sfd2 c6 9.Sxc4 e6 10.Ld2

Efter 10.Sc3 h5 skulle med dragomkastning en ställning ur partiet Szabo-Lundin, Prag 1954, uppkomma. Det följde där 11.e4 hg 12.hg Txx1+ 13.Lxx1 b5! 14.Se3 Lb4 15.Ld2 e5 och svart fick snart överhanden.

10.-h5 11.La5 Db8 (11.-Dg5 12.Db3) 12.Db3 hxg4 13.Sbd2

Han har bråttom att sätta kungen i "säkerhet" på damflygeln (den står nog bäst på e1!). 13.hg var nog bättre.

13.-Sgf6 14.0-0-0 gxh3 15.Lxx3 b5 16.Sa3 c5 17.Tdg1?

Ren tempoförlust. Genast 17.Lxe6 var givet, även om det är svart vid taktpinnen efter 17.-Txx1 18.Lxd7+ Kxd7.

17.-Dd6! 18.Lxe6 Txx1 19.Lxd7+ Sxd7 20.Txx1 c4!

Det vassaste, annars fanns nödutgången 20.-cd med hotet Dc6+. Segast är nu 21.Dc3 b4 22.Saxc4 bc 23.Sxd6+ Lxd6 24.bc men i längden räcker det inte.

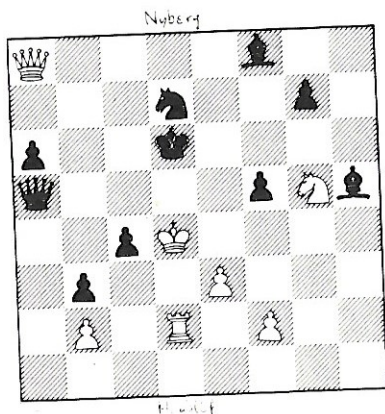
21.Dd1 Dxa3! (löparen vill ut!) 22.Df3 Dxa5 23.Dxa8+ Ke7

24.Se4 Dxa2 25.Td1 Lh5! 26.Td2 b4 27.d5 Da1+ 28.Kc2 b3+

29.Kc3 Da5+ 30.Kd4 f5 (garderar e8!) 31.d6+ Ke6 32.Sg5+

Kxd6! Se diagram. Där har vi den "opposition" som vi talar om inledningsvis. Vit kan hämndsacka ett tag till men efter 33.Kxc4+ Dxd2 34.Dxa6+ Ke7 35.De6+ Kd8 är det roliga slut, för vit åtminstone.

Ulf

Från allisvenskan, rond 5

Vit: Ulf Ekenberg, LASK

Svart: Sven-Göran Malmgren

1. e4 d6
2. d4 Sf6
3. Sc3 g6
4. f4 Lg7
5. Ef3 0-0
6. Le2

Vanligast är 6.Ld3. Efter textdraget får spelet siciliansk karaktär.

6. c5
7.dxc5 Da5
8.0-0

Vit måste förhindra Sxe4. Svarts tempo-vinst i nästa drag är endast skenbar, då damen senare måste retirera.

8. Dxc5+
9.Kh1 Sbd7(!)

Kanske ett bättre fält än c6 för damspringaren (bl a kan den senare spelas till c5 med angrepp på e4).

10.Ld3 b6?!

En (tvivelaktig) TN funnen vid brädet!

Det naturliga är förstås 10.-,a6, men jag blev plötsligt rädd för (10.-,a6) 11.De1,b5 12.e5, som dock bara

ger oklart spel efter 12.-,dxe5 13.fxe5,Sg4 14.e6,Sde5.

11. De1 Lb7
12. e5?

En förhastad framstöt, då svart har ett tempo mer än i varianten ovan. Efter det enkla 12.Le3 skulle svart haft svårt att få igång något spel på damflygeln.

12. dxe5
13. fxe5 Sg4
14. e6 Sde5
15. Se4 Dd5
16. exf7+ Txf7
17. Seg5

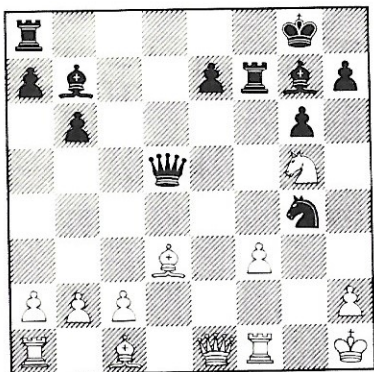
Skenbart starkt, ty om tornet flyttas kan vit spela Le4. Svart har emellertid ett starkt svar i beredskap.

17. Sxf3!
18. gxf3?

Förlorar forcerat. Nödvändigt var 18. Sxf3 eller 18. Txf3.

(Jämför nästa kommentar)

Ställning efter 18.gxf3:

18. Txf3!
 19. Sxf3 Dxf3+
 20. Txf3 Lxf3+
 21. Kg1 Ld4+
 22. Le3

fy 22.kf1, Sxh2 matt.

Observera, att om vit i 18:e draget slagit med springaren eller tornet, så hade damoffret inte varit lika tvingande. T ex 18.Txf3, Txf3 19.Sxf3, Dxf3(!?) 20.De6+!, Df7 (tvunget) 21.Dxg4 och vit kan fortfarande kämpa.

22. Lxe3+
 23. Dxe3 Sxe3
 24. Kf2

Lite "tur i ställningen" men efter den följande lilla poängen är det ändå slut.

24. Sxc2!

och svart vann lätt.

Fem problem av Bertil Gedda

Som de flesta säkert vet, var Bertil Gedda en av kamraternas starkaste spelare under 50- och 60-talen. Samtidigt var han från början mycket road av studier och problem. I och med att han själv började komponera tog detta intresse överhanden och trängde undan det praktiska spelet. Också som komponist strävade han att frigöra sig från anknytningen till konventionellt schack: från vanliga mattproblem till självmatter, hjälpmatter och mycket annat "fantastiskt".

Flera av oss som på den tiden (mitten och slutet av 60-talet) var unga och lovande blev också problembitna: Gunnar Dahlin, Ulf Nyberg, under-tecknad m fl. Lilla rummet på Annedalsgården blev vår tillflykt undan mera jordnära medlemmars frågande blickar. "Har ni verkligen nån nytta av det där?" - det var frågan vi alltid fick och aldrig kunde besvara. Möjligen var vi i någon liten mån till nytta för Bertil genom att vi då och då upptäckte bilösningar - komponistens ständiga mardröm.

Det är längesen nu men Bertil komponerar oförtutet vidare, vilket Josef Brodin, Gunnar Dahlin och jag kunde övertyga oss om vid ett besök i "verkstaden" i vintras. Fast nu handlar det om problemtyper som får självmatter och hjälpmatter att verka riktigt matnyttiga...

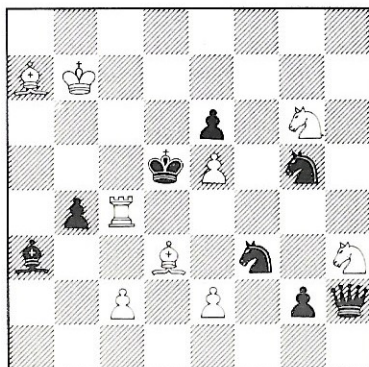
För Schackkamratens räkning har Bertil Gedda valt ut och kommenterat fem av sina bästa problem. Två av dem är vanliga mattproblem. Ett är ett hjälpmattsproblem. I ett sådant är svart vid draget och hjälper vit att sätta matt. Slutligen är det två självmattsproblem, där vit tvingar svart att (mot hans vilja!) sätta den vita kungen matt. Vi ger lösningen endast till den ena av självmatterna och litar på att läsarna själva hittar lösningen till den andra... Det är inte lätt men å andra sidan vinkar två priser, 50 och 25 kronor, till de två först öppnade rätta lösningarna.

Så även om du aldrig har sett en självmatt förr: släpp alla fördomar och njut av den underbara tredragaren. Lös sedan femdragaren och lämna eller skicka lösningen senast 15 september till undertecknad (adr Strandridaregatan 24, 414 72 Göteborg).

Men nu är det hög tid att ge ordet till Bertil Gedda.

Sven-Göran Malmgren

A. 1 pris Stella Polaris 1970

Matt i 2 drag

NU ÄVEN PIZZA!

Välkommen till
BARETTA

Gatukök
Haga Kyrkogata 14

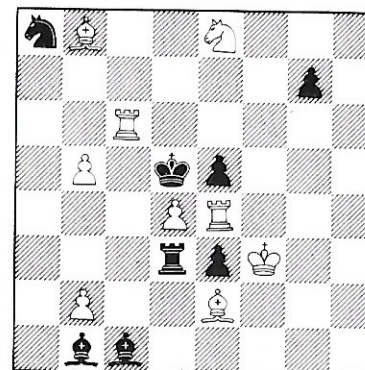
RING!

BESTÄLLNING
tel. 11 10 29

ÖPPET ALLA

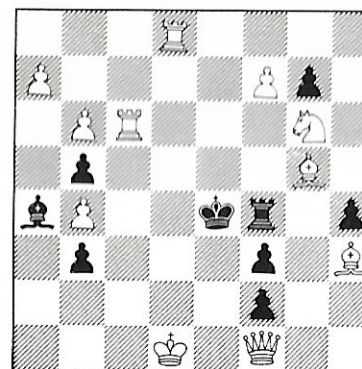
DAGAR 11-02

B. 1 spec hedersomnämning die Schwalbe
TT 1978

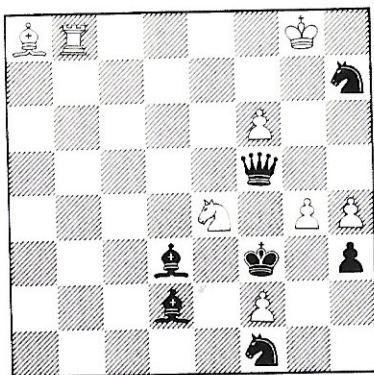
Matt i 2 drag

C. 1 pris Schach-Echo 1965

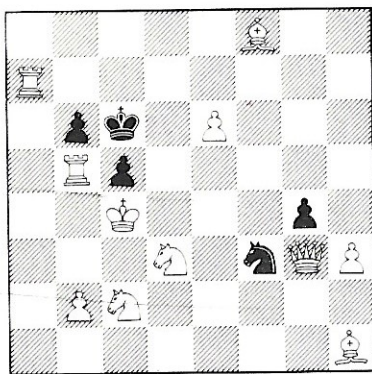
Självmatt i 3 drag

D. British Chess Magazine 1978

Hjälp matt i 2 drag
Fyra lösningar

E. British Chess Magazine 1977

Själv matt i 5 drag
(Lösningstävling)

Lösningar

A. Problemet visar hotkorrektion. Det finns tre förförelser. De svarta drag, som vederlägger dessa, återkommer som parader i lösningen och möjliggör då i tur och ordning förförelsernas mattr.

1. Tf4? (hot Lc4 matt), Se4!

1. Txb4? (c4 matt), Dxe5!

1. Lb8? (Se7 matt), b3!

Lösning 1. Tc6! (hot 2. Td6 matt), Se4 2. Lc4 matt

1. -, Dxe5 2. Se7 matt

1. -, b3 2. c4 matt

Vid sidan av temat finns vidare 1. -, Sf7
2. e4 matt och 1. -, Sxe5 2. Se7 matt.

B. Här rör det sig om ett modernt tema av besläktat slag. Vit hotar i förförelsen med en matt x och på en viss parad följer i stället en matt y. I lösningen hotar vit med y, och på samma svarta drag möjliggöres nu x! Detta har betecknats som paradox-temat. B är ett försök att dubblera detta.

1. Sxg7? (hot 2. Tc5 matt), exd4 2. T e5 matt
men 1. -, Sc7!

Vidare 1. b3 (2Td6 matt), Txd4 2. Txe5 matt
men 1. -, La3!

Lösning 1. La7! (hot 2. Txe5 matt), exd4 2. Tc5
matt

1. -, Txd4 2. Td6 matt

C. Detta är en själv matt, dvs vit skall tvinga svart att sätta den vita kungen matt. I det här fallet måste Tf4 neutraliseras, så att b3-b2+ kan framtvingas, men på 1. Lxf4?, b2+ blir det inte matt. Därför 1. a8L! med följande varianter:

1. -, Ke3 2. Tcd6, b2 matt

1. -, b2+ 2. Tc2+, Ke3 3. De2+, fxe2 matt

1. -, Tg4 2. Tcd6+, Kf5 3. Ld2, b2 matt

1. -, Txf7 2. Tcd6+, Tb7 3. Ld2, b2 matt

1. -, Tf6 2. Tc7+, Tc6 3. Ld2, b2 matt

1. -, Tf5 2. Tc2+, Td5+ 3. Td2, b2 matt

D är en hjälpmatt, dvs svart är vid draget och hjälper vit att sätta matt. I en 2-dragare rör det sig vanligen om mer än en lösning. Samma tematiska idé skall då visa sig i samtliga lösningar. Temat i det här fallet är uppbyggandet av en dubbelschack för vit.

Lösningar:

1. Kxg4, Tb4 2. Sxf6+, Sxf6 matt
 1. Lf4, Tb2 2. Dxc4+, Sg5 matt
 1. Ke2, Te8 2. Dxf2, Sc3 matt
 1. De5, Tb7 2. Kxe4, Tb4 matt

**ERNST
HARBECK**
JUVELERARE AB

Övra Husargatan 9, Göteborg Tel. 031/11 17 99
 Postadress: Box 3005, 400 10 Göteborg 3

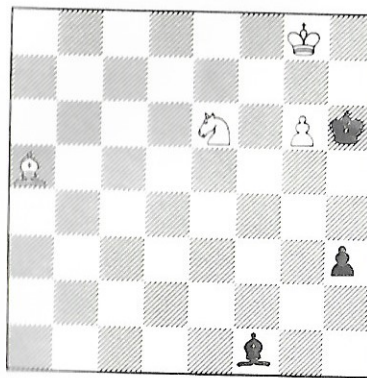
**SERVICEGLASMÄSTAR'N I CENTRUM
RADIODIRIGERADE SERVICEBILAR**

CLAS LINDQVIST
 GLAS
 MÄSTERI AB

ORDERTEL 13 77 44

Sprängkullsgatan 19 B • 411 23 Göteborg
 GLAS - FÖNSTERSNICKERIER - INRAMNING

Efter ett nummers törnrosasömn återuppstår härmed vår anspråkslösa studiespalt med förhoppningsvis nya läsare (och lösare?). Först lösningarna från förra spalten:

A (Gurgenidze, 1973) Vinst:

1. Kf7! h2

1.-Lc4 duger inte p.g.a. 2.
 Ld2+ Kh5 3.g7

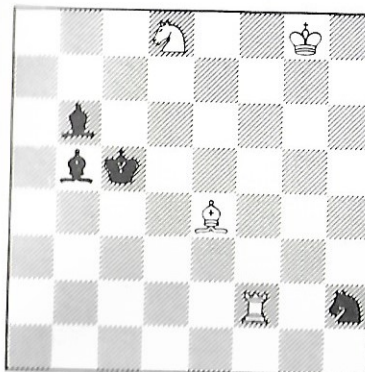
2. g7 h1d 3. g85+

Efter 3.g8d Df3+ får vit svart att freda kungen från schacker.

3.- Kh5 4. Sf6+ Kh4 5. Lel+ Kh3

6. Sf4+ Kh2 7. Sg4+ Kgl 8. Lf2matt

B-studien nedan (Kresereeli 1955) vinnas sålunda:

1. Se6+ Kd6 2. Txh2 Kxe6

På 2.-Lc4 följer 3. Lf5 Ke5 4Lg4 eller 3.-Lxe6+ 4.Lxe6 Kxe6 5. Th6+

3. Tb2 Lc4 4. Tb4 La2 5. Lb1! och saken är klar.

C-studien slutligen, som också är en vinststudie, knäckes på följande sätt:

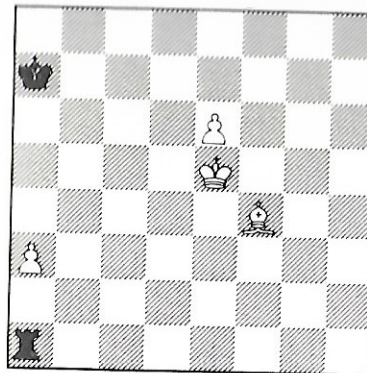
1. Le3+ Kb7 (tornet måste kunna komma till a8 senare)

2. e7 Txa3 3. La7!? Tal

På 3.-Kxa7 följer 4. Kf4 Ta4+ 5. Kf5 Ta5+ 6. Kf6 Ta6+ 7. Kf7 eller 4. Kd4 och samma manöver på d-linjen.

4. Kf4! Tfl+ 5. Lf2 Txf2+ 6. Ke3

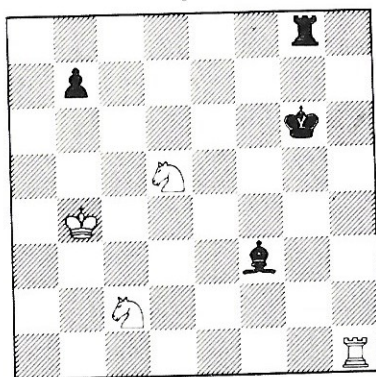
(komponerad 1914 av Matison)

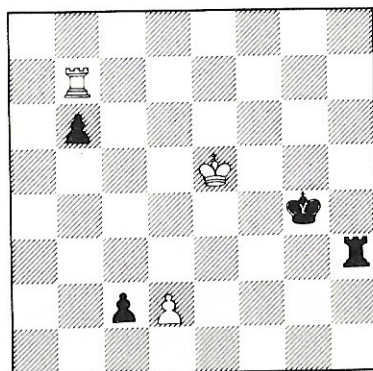
Så kommer då tre nya nötter att fundera på till låt oss säga början av augusti så kan ingen gny över snäll tidsfrist. Ettan är nog ganska svår för de flesta medan en hel del bör kunna klara åtminstone tvåan. Lösningar på det du klarar till Ulf Nyberg, Fornstugevägen 6, 433 62 Partille. Apropå lösningar så klarade Bengt S. alla tre i förra spalten. Grattis!

Betingelserna: Ettan och Trean skall vinnas, Tvåan skall räddas till remi.

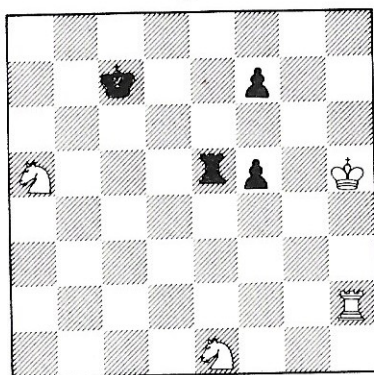
1

2

3

Schackklubben

KAMRATERNA

Göteborg

INBJUDER TILL JUBILEUMSTURNERING!

Som ett led i firandet av klubbens 60-åriga tillvaro, anordnar vi en turnering enligt följande program:

Program:	Freitag 31 okt. 5 ronder 20 + 20 min. Start kl. 18.30
	Lördag 1 nov. 3 ronder 45 + 45 min. kl. 9 - 14 ca. 1 rond 2 + 2 tim kl. 16-20.
	Söndag 2 nov. 2 ronder 2 + 2 tim kl. 9-13 och 14-18.

Priser:	1. 1.500:-- kr
	2. 1.000:-- kr
	Därefter beroende på deltagarantalet.

Spellokal: Schackspelets Hus, Haga Kyrkogata 3, Göteborg.

Anmälan sker genom insättning av startavgiften 100:-- kr., juniorer 50:-- kr., på postgiro 414 48-2 (SK Kamraterna). Senaste anmälningsdag 24 okt. Vid anmälan därefter tillkommer en extra avgift på 50:-- kr. Ange ratingtal.

Information: Ingvar Gummesson, Bangatan 33, 414 64 Göteborg. Tel. 031/ 12 14 17 eller Lennart Larsson, Muskotgatan 12, 424 41 Angered. Tel. 031/30 86 72.

SCHACKKLUBBEN KAMRATERNA
GÖTEBORG